

27/26. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2026. március 5.

A Bíróság C-151/24. sz. ügyben hozott ítélete | [Luevi]¹

Szociális segélyek harmadik országbeli állampolgárok számára: a tagállamok megkövetelhetik, hogy az érintett huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkezzen

Az egyenlő bánásmód elve ugyanis szociális ügyekben csak a munkavállalók szociális biztonsági rendszerére vonatkozik, és nem terjed ki a „tisztán segítségnyújtási” ellátásokra

Egy albán állampolgár, aki családi okokból kiadott két évre szóló tartózkodási engedéllyel rendelkezik, amely lehetővé teszi a számára azt is, hogy Olaszországban dolgozzon, szociális segélyt igényelt az olasz államtól.

A nemzeti társadalombiztosítási intézet (INPS) azonban elutasította a kérelmet azzal az indokkal, hogy az érintett nem rendelkezik a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy EU tartózkodási engedélyével, amelyet az olasz jogszabályok a harmadik országbeli állampolgárok számára előírnak.

Az e határozat ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem keretében az olasz semmitőszék az alkotmánybírósághoz fordult, mivel úgy vélte, hogy ez a követelmény ellentétes lehet az olasz alkotmánnyal és az uniós joggal. A felmerülő kétségek elsősorban a tagállamok állampolgárai és a harmadik országok állampolgárai közötti egyenlő bánásmód elvének² tiszteletben tartására vonatkoznak, amely elv alkalmazandó az Európai Unión belüli szociális biztonsági rendszerek összehangolására vonatkozó intézkedésekre.³

Az alkotmánybíróság előzetes döntéshozatal céljából kérdést terjesztett a Bíróság elé annak meghatározása érdekében, hogy az uniós jog lehetővé teszi-e egy tagállam számára, hogy a harmadik országbeli állampolgárok számára nyújtott szociális segélyt ahhoz a feltételhez kössék, hogy az érintett huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkezzen.

Ítéletében a Bíróság megállapítja, hogy **az uniós jogban előírt egyenlő bánásmód elve csak a munkaerőpiacon aktív személyek számára nyújtott szociális biztonsági intézkedésekre vonatkozik**. Ezen intézkedéseknek az alábbi három jellemzőjük van: az uniós jogszabályokban kifejezetten felsorolt kockázatokat fedezik,⁴ diszkrecionális mérlegelés nélkül nyújtják azokat és a munkavállalók, valamint a munkáltatók által befizetett járulékokból finanszírozzák őket.

Ezzel szemben **a szóban forgó szociális segély különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátás**, azaz azt **a munkavégzés bármilyen időtartamától függetlenül nyújtják, és rászorultságból fakadó szükséglet fedezésére szolgál**. Ezen ellátás **nem a „szociális biztonság”, hanem inkább a „szociális segítségnyújtás” fogalma alá tartozik**, amely utóbbit a fogadó tagállam közpénzből finanszírozza.⁵

Az uniós jog tehát nem kötelezi a tagállamokat az általa előírt egyenlő bánásmód elvének ilyen típusú szociális segély nyújtása tekintetében való tiszteletben tartására. E körülmények között a tagállamok szabadon dönthetnek úgy, hogy az ilyen segélyek nyújtását a harmadik országbeli állampolgár fogadó tagállamban történt bizonyos fokú beilleszkedésének feltételéhez kötik, amelyet például a huzamos tartózkodási engedély birtoklása igazol.

Végezetül a Bíróság emlékeztet arra, hogy az uniós jogszabályoknak megfelelően az uniós polgár csak akkor jogosult szociális segítségnyújtási ellátásra a fogadó tagállamban, ha huzamos tartózkodási joggal rendelkezik az érintett területen.

Márpedig a harmadik országok állampolgárai és a fogadó tagállam állampolgárai közötti egyenlő bánásmódra vonatkozó szabályoknak a szociális segítségnyújtási ellátások nyújtása tekintetében történő alkalmazása ellentétes lenne az uniós jog arra irányuló céljával, hogy a harmadik országok állampolgárainak az uniós polgárokéhoz hasonló jogokat biztosítsanak.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az [ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” 📶 (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

² A harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i [2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv](#) 12. cikke (1) bekezdésének e) pontjában kimondott elv.

³ A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i [883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletről](#) van szó.

⁴ Az egyenlőség elvével érintett szociális biztonsági ágakat a 883/2004 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése határozza meg.

⁵ Amely területre a 883/2004 rendelet 70. cikke az irányadó.